

เมื่อต้นทุนเนื้อสัตว์สูงขึ้น

ผู้บริโภคจะปรับตัวอย่างไร?

ผู้บริโภคนเนื้อสัตว์ในประเทศพัฒนาแล้ว จะตระหนักถึงอันตรายและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการผลิตสินค้าปศุสัตว์ เนื่องจากต้องมีที่ดินเพื่อผลิตอาหารสัตว์ การเกษตร การใช้น้ำ และพลังงาน รวมถึงการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากกระบวนการผลิตในแต่ละวัน เนื้อสัตว์ที่ได้ถูกจัดในกลุ่มของเนื้อสัตว์สีแดงที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเนื้อและผลิตภัณฑ์นมที่มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มากที่สุด คือ เนื้อแกะ เนื้อวัว และชีส (เนยแข็ง)

ในด้านคุณค่าทางโภชนาการ แพะก็เป็นทางเลือกด้านสุขภาพที่ดี เพราะเนื้อแพะมีไขมันต่ำมาก (แพะ 3% ไก่ 7.4% เนื้อวัว 18.8%) มีแคลอรีและโคเลสเตอรอลน้อยกว่าเนื้อไก่ เนื้อสุกร และเนื้อแกะ ขณะที่นมแพะมีโปรตีนสูง โคเลสเตอรอลต่ำ และมีแคลเซียม โปแตสเซียม วิตามินมากกว่านมวัว อีกทั้งยังย่อยได้ง่าย เป็นทางเลือกที่ดีสำหรับผู้ที่มีปัญหาการย่อยอาหาร

ยกตัวอย่าง สหรัฐอเมริกามีการผลิตและการบริโภคแพะ คิดเป็นสองเท่าของจำนวนแพะในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา มีการประชาสัมพันธ์โดยสมาคมผลิตภัณฑ์นมแพะ หรือ สมาคมแพะบอร์อเมริกัน ที่มุ่งเน้นให้แพะเป็นทางเลือก ด้านสุขภาพ และความยั่งยืนทางเลือกใหม่แทนที่เนื้อวัว เนื้อไก่ เนื้อสุกร เนื้อแกะ

อย่างไรก็ตาม การผลิตแพะในประเทศไทยสามารถเป็น ทางเลือกให้ผู้บริโภค เลือกบริโภคเนื้อแพะ นมแพะ เพื่อผลดีต่อสุขภาพผู้บริโภค และลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม เป็นทางเลือกการบริโภคเนื้อแดง ที่ค่อนข้าง ยั่งยืน เพราะแพะเป็นสัตว์กินใบไม้มากกว่าการทะเล็มหญ้า อย่างวัวหรือแกะ ซึ่งแพะจะไม่ทำลายระบบรากต้นไม้ และ ไม่ทำให้ดินสูญเสียความอุดมสมบูรณ์จากการกินใบไม้พุ่ม เตี้ยและวัชพืช แพะจึงช่วยลดการแย่งสารอาหารในดิน ของวัชพืช ทำให้ทุ่งหญ้ามีคุณภาพดีขึ้น และแพะยังใช้ พื้นที่เลี้ยงน้อยกว่าวัว (ที่มา: การบริโภคเนื้อแพะเพื่อ ความยั่งยืน (www.dld.go.th))

อ่านเรื่องอื่น ๆ ได้ที่นี่

เรียบเรียงโดย คณะกรรมการธุรกิจปศุสัตว์และแปรรูป สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ความร่วมมือในโครงการส่งเสริมเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน